

Maandag 7 juli 2014.

Om twee uur 's nachts ben ik plots in paniek wakker geschoten: "Er is nog zoveel te doen. Zal alles gedaan zijn als wij weer naar huis vertrekken?" Ik heb amper nog geslapen.

Lucien heeft een vergadering belegd met de volledige equipe van de sterilisatie, enkele betrokken verpleegkundigen (bv. Victor van de oftalmologie, Emile die af en toe keizersneden doet), de kuisploeg en ik. We zullen enkel aandachtspunten bespreken in verband met het gebruik van de nieuwe autoclaaf:

Het is een veilig toestel. Om de kuip te sluiten moet men de twee handen gebruiken zodat kwetsuren uitgesloten zijn. Denk aan Jozef met zijn geamputeerde duim. Hij sloot wat onaandachtig het zeer zware deksel van een oudere autoclaaf en 'baf', zijn duim bevond zich op een slechte plaats en was in een oogwenk geamputeerd. Gelukkig was er toen juist een chirurgische missie van AzV met Dr. Devriendt. Deze heeft de duim dan verzorgd 'comme il faut'.

De sterilisatie procedure is tamelijk eenvoudige.

Er is wel proper water nodig, dus water zonder zand of andere partikels. Er wordt voorgesteld om het water door een trechter met een filter te gieten eer het in de reservoir van de autoclaaf gegoten wordt. Ik zal zo'n filter proberen te vinden in Kinshasa of in België en die met een volgende missie van AzV meegeven of vanuit Kinshasa laten opsturen.

Het water dat in tonnen opgevangen wordt (maar zoals reeds vermeld zijn die opvang er niet), zal via een waterleiding in het sterilisatielokaal gebracht worden. Daar kan middels een kraantje het reservoir van de autoclaaf gevuld worden.

De vergadering, die de actuele situatie begrijpt, beslist om de autoclaaf nog niet te gebruiken omdat geen proper water voorhanden is. Iemand van een volgende missie van AzV zal dan de autoclaaf in gebruik nemen. Men dringt erop aan dat tegen die missie zowel de opvang van het water als de waterleiding functioneel zijn.

Na de vergadering sluit ik de autoclaaf aan op het elektriciteitsnet waarna ik King en Placide verder help met de installatie van de elektriciteit bij de zusters. Omdat ik maar weinig kracht heb in mijn handen laat ik King de dikkere draden verbinden in de boites. King kan dat zeer goed.

Na de middag bekijk ik met Lucien het huis aan de overkant van de straat. Het is eigendom van één van zijn vrienden en mogelijk kunnen we het huren tijdens de missies om de familie van Lucien wat te ontlasten. Die missies betekenen namelijk een enorme belasting voor hen. Het huis lijkt mij OK, het is relatief proper, de watervoorziening is aan de primitieve kant maar is in feite niet minder dan in Luciens huis. De elektrische leiding naar het huis is echter onverantwoord. Ze loopt onder de weg, wie weet hoe diep onder de grond, de kabel is niet geschikt en hij is afgetakt waar het eigenlijk niet mag. Gelukkig passeert hier geen zwaar vervoer. Er zal serieus over de huurprijs moeten onderhandeld worden vooral omdat de eigenaar het huis ook verhuurt als er geen missies zijn én hij 'onze' elektriciteit verbruikt.

We bespreken ook wat in de nieuwe spoeddienst aan elektriciteitsvoorzieningen nodig is en bekijken ons nieuw 'bureau'. We moeten namelijk met al ons materiaal weg uit de pediatrice, terecht. Lucien toont me een lokaaltje in het nieuwe administratieve gebouw. Het is kleiner

Geen wateropvang voor de sterilisatie.

en dus zal de étagère, waarin al ons materiaal gerangschikt is, moeten ingekort worden.

's Avonds bekeek ik enkele van Yves' e-mails die ook nu weer zeer traag binnenkwamen. Rond middernacht leg ik met Boni de autoclaaf af. Er was zolang elektriciteit nodig omdat in de

materniteit nog een spoedoperatie nodig was na een bevalling.